

TÜRK SAVAŞ SANATLARI (3)

Tekrar merhaba sayın okuyucular. Yazıma gösterdiğiniz ilginiz için çok teşekkür ediyorum. Amacım, kendi alanımda yıllardır yer alan yanlış kabulleri, bilim adamlarının ortaya koyduğu belge ve bilgilerle, kendi birikim ve kanaatlerimle doğrulamaya çalışmaktır. Savaş sanatları alanında yer verilmeyen Türklerin hakikatte asli unsur ve kaynak olduğunu ortaya koymaya çalışmaktır.

Asya coğrafyasına Türkistan adını vermiş, bu coğrafyayı tarihi, kültürü ve diliyle etkisi altına almış bir milletin, savaş sanatları alanında yok sayılması ve bu milletin gençlerinin Çin, Japon, Kore ve Tayland savaş sanatlarını tabulaştırması elbette kabul edilir bir şey değildir.

İnsanın özgür tercihiyle söz konusu ülkelerin savaş sanatlarına yönelmesi, iltifat göstermesi başka bir şey, savaş sanatları adı altında bu ülkeleri kendi öz kimliğinden daha fazla yüceltmesi ve hatta taassupla bağımlı hale gelip kimliğini unutmaya başlama başka bir şeydir. Tercihlere saygı duyulur, söz konusu ülkelerin çalışmaları takdirle karşılanabilir ve saygıya layıktır. Ancak, başkalarına saygı duymak ve takdir etmek, kimliğimizi değersiz bırakmayı gerektirmez. Ama, üzülerek geldiğimiz nokta budur. Bu satırları yazarken, yıllar önce kaleme aldığım bir yazım aklıma geldi. İzin verirsiniz bu yazımı not düşmek istiyorum.

“Her alanda ve branşta yurt dışına bağımlılıktan kurtulmalı, dünya arenasında kendimize ait, övünç kaynağımız olacak çalışmalar üretmeliyiz. Kendimizi tanıtmanın ve tanınmanın yolu, dışarıdan getirdiğimiz unsurların üzerine kimliğimizi yazarak değil, tarihimizle, kültürümüzle, dilimizle anılacak çalışmalarımızla, dünya arenasında rekabet etmekle mümkündür. Dış dünyanın çalışmaları, ürettikleri ilham kaynağımız olabilir. Takdir ve taltiflerimizle teveccüh gösterebiliriz. Ama bağımlı olmak, 16 bin yıllık tarihe sahip, medeniyet ruhu ve şuru taşıyan bir milleti ancak tembelleştirir. Gelişmek, üretmek, başkalaşmak veya başkalarına benzemek demek değildir. Başkaları ile rekabet edebilmek, rekabet edebilme gayreti ile milli ve manevi değerlerimizi yitirmeden üretmektir.

Sayokan, dünya savaş sanatları alanında bizi anlatmaya ve tanıtmaya gayret eden; bu alanda bizde varız diyebilmenin onurunu yaşatmak amacı ile Millet merkezli bir kültürleştirme hareketidir. Yabancı alanlarda, yabancıların kuralları içinde varlık mücadelesi vermek yerine; bizim alanlarımızda yabancılara adalet, hakkaniyet ve misafirperverliğimizle, şanlı geçmişimizle, varlığımıza takdir ve teveccüh göstermelerini sağlamak daha anlamlı ve onurlu olacaktır. Bu bir ırkçılık değildir. İrkçılık başka milletlere yaşama hakkı vermemek demektir. Bu bir VATANPERVERLİKTİR... Takdir ve teveccüh büyük Türk Milletindedir.”

Türk Savaş Sanatı – Sayokan’ı, amaçlarını, hedeflerini anlatmadan önce diğer savaş sanatlarına kurucuların isim koyarken dikkat ettikleri noktaları açıklamaya çalışacağım.

KARATE DO : Üç sözcüğün bir araya getirilmesiyle oluşturulmuş bir sözcüktür.

KARA : Boş anlamına gelir. Japonya'da müşteri taşıyan taksilerin camında bu yazıyı görebilirsiniz. Yani Boş taksi, anlamındadır.

TE : El, demektir.

DOO: Tek başına okunduğunda "MICHİ" olarak okunur. Yani yol, cadde, sokak anlamındadır ki, Japonya'da yol, sokak isimlerinden sonra kullanılır. Yol tarif edilirken kullanılır. Örneğin "CHİKA MICHİ", kestirme yol demektir. Başka sözcüklerle birleşik yan yana okunduğunda "DOO" olarak okunur. Yani çift "O" sesi kadar uzatılır, lakin Latin alfabesiyle yazılırken tek "O" kullanılır. Konulacak ismin ses fonetiği açısından da beğenilir, kabul edilir olması gereklidir.

"DOO" kelimesini Japonca başka kelimelerde örneklersek, "DOOTOKU" , moral, ahlak demektir. "SHINTOO" kelimesinde SHİN ile yan yana geldiğinde TOO diye okunur, Shintoo, shintooizm mezhebidir. SHİN sözcüğü tek başına okunduğunda KAMI diye okunur ki Tanrı, demektir.

"DOO" kelimesi Karate kelimesiyle anlamlandırıldığında, yol, öğreti, moral, ahlak anlamında kullanılır ve herkese bu şekilde öğretilir. "KARATE" sözcüğünde ise, "boş elin yolu, öğretisi, ahlakı" diye ifade edilir. Buradaki ahlak, moral sözcükleri Shintoizm' in ahlak, moral değerleridir.

Tüm Japon savaş sanatları "BUDOOKAN" kurumunun altında resmi olup faaliyet göstermektedir. Bu sözcüğü de açacak olursak.

BU: Ordu, silahlı kuvvetler anlamına gelir. BUSHİ, samurai, derebeyi, savaşçı, asker, sipahi demektir. BUSHIDOO, samurai savaşçılık öğretisi demektir.

DOO: kelimesini yukarıda açıklamıştık.

館

KAN: Büyük bina, yapı demektir. Örneğin, TOSHIYOKAN, kütüphane; TAISHIKAN, büyükelçilik, sefaret; HOKUBUTSUKAN, müze demektir.

BUDOOKAN, sözcüğünü tam tercüme edersek, “askeri, savaşçılık öğretileri kurumu (Binası) anlamına gelir.

Kore savaş sanatı TAE KWON DO, da benzer anlamdadır. TAE ayak, KWON el, DOO ise moral, ahlak, yol, öğreti anlamlarında kullanılmıştır.

Yazımın birinci bölümünde bahis ettiğim savaş sanatları da aynı temel düşünce üzerine adlandırılmıştır.

太極

Çince

TAI

CHI

Japonca

TAI

KYOKU

Gerek Çin, gerek Japon, gerekse de Kore dillerinde aynı anlamdadır. “TAI” gibi, büyük, yüksek, ulu, okyanus; “CHI” ise kutup, doruk, zirve anlamlarındadır. Yani, TAICHI, “büyük, ulu zirve” anlamındadır. Taichi’ de bir Çin savaş sanatı dalıdır.

功夫

Çince

KUNG

FU

Japonca

KOO

FU

Savaş sanatlarında bilinen bir sözcük olan Kung-Fu spor dalı da aynıdır. KUNG, liyakat, meziyet, başarı, tesir, muvaffakiyet; FU ise, adam, koca anlamlarında kullanılır. Yani, liyakatli, başarılı, etkili, meziyetli adam, demektir. Bu spor dalı da Çin’e aittir.

武術

Çince

WU

SHU

Japonca

BU

JUTSU

Ülkemizde federasyonu bulunan WUSHU spor dalı da aynı benzer yapıdadır. “BU”, Ordu, silahlı kuvvetler demektir. JUTSU, sanat demektir. Yani her iki dilde bu ifade, “savaş (harp)sanatı”, demektir.

Yani konulacak isimlerin savaşçılığa dair, fiziksel, ruhsal ve zihinsel öğretilerin, DOO ile maneviyat verilmesi, icra edilmesi şarttır. İnsanlığın faydalanabilmesini sağlayacak, bedensel, ruhsal ve zihinsel disiplinleri erdemlilik anlayışı ile ortaya koymaktır. Tabiatıyla “savaşçı” kelimesini kullanıyorsanız, bu kelimeyi tarihinizdeki tarihi kahramanlarla

desteklemek, ifade etmek zorundasınız. Örneğin Samurai'ler, Ninja'lar Japon savaş sanatlarının ve genç neslin vazgeçilmez idolü olmuş kahramanlarıdır.

SAYOKAN adını koyarken yukarıdaki tüm temel düşünceleri göz önünde bulundurdum. Yani adlandırma, hem savaşçının ruhsal, bedensel ve zihinsel disiplinlerini barındırmalı, hem tarihi kahramanlarını tanıtmaya zorunluluğu doğmalı, hem de yolun milli ve manevi inanç değerleriyle öğretici biçimini ortaya koymalı. Ayrıca da ses fonetiği açısından benimsenir, kabul edilir olmalı.

Buradan yola çıkarak, **“Kaanların ve Savaşçıların Yolu”** cümlesindeki sözcüklerin baş hecelerini alarak bir sözcük türetmiş oldum. SAYOKAN.

Sayokan sözcüğünü Urkunca (Göktürkçe) ele aldığımızda;

:S:

SA: Savaşçıların sözcüğünün “SA” hecesidir. Urkunca kalın “SA” sesidir. Urkunca dil bilgisi kurallarına göre, “A” ve “E” sesleri sözcüklerin başında ve içinde kullanılmaz, sadece sözcüğün sonunda kullanılır. Bundan dolayı, bu harfin önüne bir “A” harfini koyamayız. Çünkü iki “AA” sesi olur. Urkunca, soldan sağa doğru yazılan bir alfabadir.

:>D:

YO: Yolun “YO” hecesidir.

:D↓H:

KAAN: Kaanların, cümlesinin hecesidir. Kökenbilim (Etimolojik) olarak ele alalım, Kagan = Kağan = Kaan = Kan = Han (Özellikle Çin dilinde "Han" kullanılmıştır). (Urkuncada “H” sesini veren harf veya tamga yoktur). İngilizcede ise kağan veya han sözcükleri “KHAN” olarak yazılır ve “A” sesi biraz uzatılarak “KAAN” şeklinde söylenir. Yani SAYOKAAN’ dır. Lakin ses fonetiği açısından “A” harflerinden birini kullanmayarak, SAYOKAN olarak ifade ediyoruz. Aynı Japonca “DOO” sözcüğünün, Latin alfabesine göre yazılışında “DO” olarak yazıldığı gibi.

“Kağanların ve Savaşçıların Yolu” cümlesindeki sözcüklerin hecelerinden oluşturulan sözcükte, SAYOKAN sözcüğünün ses fonetiğine de dikkat ederek, “KAN” sözcüğünü sona getirdim. Çünkü, Türkçemizde son hecesi “kan” ile biten bir çok isim vardır. Örneğin, SerKAN, HaKAN, OKAN, FurKAN, TurKAN, SoyKAN, AtaKAN, VolKAN, ÖzKAN, TarKAN, ErKAN, HürKAN, ArıKAN, GürKAN, AIKAN, UtKAN, DoğuKAN, BatıKAN gibi.

Bir başka önemli konu, koyduğum isim tüm dillerde de yazılabilmeliydi. Ayrıca kalın seslilerden oluşması da tokluk ve doluluk hissi uyandıracak, söylerken sözcüğün bazı seslerinin yutulmasına izin vermeyecekti.

Bilgi notu olarak aktarma ihtiyacı hissediyorum, Urkunca, Orta Asya’da bütün dilleri direk veya dolaylı şekilde etkilemiştir. Buna en güzel örnek, **“TAY”** sözcüğüdür. Hem kendi

dilimizde güncel bir sözcüktür, hem de diğer üç dilde günceldir. Önce kendi dilimizde nerelerde kullanılıyor bir bakalım. “TAY” sözcüğü, “ulu, yüksek, engin, derin, büyük okyanus” anlamlarına gelir. Ülkemizde hala kullandığımız ve dilimizde yaşayan bir sözcüktür. Örneğin; DanişTAY, SayışTAY, YargıTAY, KurulTAY, ALTAY, KamuTAY, OkTAY, ÇağaTAY, gibi... Atın yavrusu için TAY denmesi, ilginçtir. Kırgız Türkçesinde de teyzeye “TAYçe”, annenin annesine “TAYne”, babasına “TAYata” denir.

Türkçemizde güncel kullandığımız bu “TAY” sözcüğü, Urkunca da **:D♠:**, şeklinde sağdan sola bu yazılır. Japon, Kore ve Çin dillerinde ise, bu şekilde yazılır. “Tay” sözcüğünden oluşan sözcüklere örnekler şu şekilde verebiliriz. Her üç dilde de, TAIYOU, güneş; KOUTAYSHI, veliat; TAIHEIYOU, Pasifik okyanusu; TAISEIYOU, Atlantik okyanusu demektir. Çince savaş sanatı olan TAIchi isminde de TAI kelimesi aynı anlamda kullanılmıştır. Bilgi notu olarak paylaşmak istedim. Yani, Türklerin Asya Milletlerini ve kavimlerini gerek dilleriyle, gerek kültürleriyle, gerekse de inanç değerleriyle ne kadar etkiledikleri tarihi bir gerçektir. TAILAND, kelimesini de araştırmak gerekir.

Sayokan, askeri disiplinleri, sıradüzeni (hiyerarşi) içinde barındıran, mücadelede ayakta kalmayı hedefleyen, bu anlayışa göre eğitim veren ve ayakta kalmayı başarabilenlerin, cesaretlilerin savaş sanatıdır. Çünkü tarih boyunca Türkler her türlü konum ve koşullarda ayakta kalmayı başarmış bir millettir.

“Biz, millet için ve millet ölçüsünde spor istiyoruz. BİRİNCİ GELEN TEKLER İSTEMİYORUZ. Sağlam yapılı, güzel gövdeli ve inkılap ahlakiyatını benimsemiş onbinler ve yüzbinler istiyoruz.” (M.Kemal Atatürk, Ülküm Dergisi, Şubat 1933, sayı 1)

“Vatanımıza ve bağımsızlığımıza göz dikenlere yalnız askerî yönden üstün gelmek yeterli değildir. Memleketimiz hakkında saldırgan emeller besleyecek olanların her türlü ümitlerini kırarak şekilde siyasî, idarî ve ekonomik yönden kuvvetli olmak gerekir... Kurtuluş ve bağımsızlık için yaptığımız mücadeleyi tamamlamak ve Yüce Allah’ın milletimize yaradılıştan verdiği beceri ve yetenekleri en üst düzeyde geliştirmek ve memleketimize bağışladığı bütün kuvvet ve servet kaynaklarını kullanarak en iyi biçimde faydalanmak suretiyle güçsüzlük nedenlerimizi ortadan kaldırmak için bundan böyle hiçbir fırsat ve zamanı boş harcamayarak çalışmaya mecburuz...” (M.K. Atatürk)

“TÜRK çetin işler başarmak için yaratılmıştır!” (M.K. Atatürk)

Sayokan'ın sert olmasının nedeni milli önderimizin Türkler için ortaya koyduğu milli karakterden dolayıdır. Ayrıca Türklerin savaşa hazırlık olarak ortaya koyduğu oyunların tümü serttir. Güç, dayanıklılık, strateji üzerinedir ve riskleri göze alabilecek zekayı da gerektirir. Örneğin, yağlı güreş, kökbörü (Buzkaşı), kambartep, atlı okçuluk, atlı cirit vb gibi. Yani Sayokan, akıl ve beden gücünün ortaya konduğu bir savaş sanatıdır.

Amaçlarımız, Türk gençliğinin milli karakterinin daima güncel kalmasına, kuvvetlenmesine, milli önderimizin dediği gibi "...Sağlam yapılı, güzel gövdeli ve inkılap ahlakıyatını benimsemiş..." yüzbinlere ulaşmasına katkı sağlamaktır.

"Türk sosyal bünyesinde spor hareketlerini düzenlemekle görevli olanlar, Türk çocuklarının spor hayatını yükseltmeyi düşünürken, sadece gösteriş için, herhangi bir yarışmada kazanmak emeliyle spor çizmezler. Esas olan bütün, her yaştaki Türkler için beden eğitimini sağlamaktır. (M.Kemal ATATÜRK)"

Sayokan' ı sadece gençlerin değil, her yaştan insanların yapmasını sağlamaktır ve bu amaca göre kurgulanmıştır.

Sayokan' da evrensel değerler öğretilirken daima "Savaşçının yolu der ki;" cümlesi ile söze başlanır. Örneğin;

"Savaşçının yolu der ki; Mert olan insana serveti olmasa da hürmet edilir. Tıpkı ininde çömelip oturmuş olsa bile kendisine hürmet duyulan aslan gibi. Mürüvvetsiz zengin ise, bol servete sahip olsa da hakir görülür. Altın tasmalar ve bilezikler takıldığı halde önem verilmeyen köpek gibi."

Savaşçının yolu der ki; Günümüzde insanlar bilgiyi arar oldu, hikmeti değil. Hâlbuki bilgi mazidir, hikmet ise istikbal.

Savaşçının yolu der ki; nefsine düşman, kalbine dost ol. Nefsini tanıyan, gerçek düşmanın dışarıda değil, içte olduğunu bilir.

Savaşçının yolu der ki; ilim, fiili için yaratılmıştır, yoksa sırf bellenmek ve millete anlatmak için değil. Önce öğren, ardından gereğini yap ve daha sonra da başkalarına öğret.

Savaşçının yolu der ki; Dünyalıklara kavuşmuşsun, elindekileri kaybetmişsin, halk sana iltifat etmiş veya sırtını dönmüş, bunların hiç birine aldırma. İşte bu kıvama geldiğinde insanların en güçlülerinden olursun.

Savaşçının yolu der ki; Gerçek yetenek, maharet, olağan durumlarda gösterilen değil, olağandışı durumlarda ortaya konandır...

Savaşçının yolu der ki; İkiyüzlü riyakâr konuştuğunda yalan söyler, söz verdiği sözünde durmaz, güvenildiğinde hainlik yapar.

Savaşçının yolu der ki; Dünyada bel bağladığın herkes ve her şey senin tanrın, kendisinden korktuğun veya umduğun herkes senin ilahın demektir. Hayali çok olanın tanrısı da çoktur. Çok hayal peşinde koşan dünyaya elini açıp dilencilik yapan adama benzer.

Savaşçının yolu der ki; Hiçbir nimet yoktur ki yanı başında bir sıkıntı bulunmasın, hiçbir başarı yok ki tasa içermesin, hiçbir genişlik yok ki beraberinde bir darlığı barındırmasın.

Savaşçının yolu der ki; Savaşçı halkı dikkate alıp, onlardan yaptıklarının karşılığında övgü ve menfaat beklemez.

Savaşçının yolu der ki; Konuşmak istediğinde önce konuşacağın şey üzerinde düşün, konuşmaya yönelik niyetini düzelt ardından konuş... Bundan ötürü şöyle denilmiştir. "Cahilin dili kalbinin önünde, akıllı ve bilgili kişinin dili de kalbinin arkasındadır.

Bir sonraki sayıda görüşmek üzere, esenlikler dilerim

"Yabgu" Nihat YİĞİT